

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

2 февруари 2023 година *

„Преюдициално запитване — Вътрешно данъчно облагане — Член 110 ДФЕС —
Моторни превозни средства — Данък върху моторните превозни средства —
Употребявани моторни превозни средства, внесени от други държави членки —
Употребявани превозни средства, изнасяни в други държави членки — Възстановяване на
този данък при износ — Ограничаване на това възстановяване до моторните превозни
средства, които са били пуснати в движение преди по-малко от десет години“

По дело C-676/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Korkein hallinto-oikeus (Върховен административен съд, Финландия) с акт от 2 ноември 2021 г., постъпил в Съда на 9 ноември 2021 г., в рамките на производство, образувано по искане на

A

при участието на

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: M. Safjan, председател на състава, N. Jääskinen и M. Gavalec (докладчик),
съдии,

генерален адвокат: A. Rantos,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството, Език на производството: фински.

като има предвид становищата, представени:

- за финландското правителство, от A. Laine, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от A. Armenia, M. Björkland и T. Sevón, в качеството на представители,

* Език на производството: фински.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на разпоредбите на дял II, трета част от Договора за функционирането на ЕС, отнасящи се до свободното движение на стоки и до член 110 ДФЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на производство, образувано по жалба на А срещу решението на Verohallinto (данъчната администрация, Финландия), с което последната отказва да възстанови данъка върху моторните превозни средства при износ съгласно подадено от А искане след продажбата на неговия автомобил, регистриран във Финландия, в друга държава членка.

Правна уредба

- 3 Съгласно член 1, първа алинея от autoverolaki (1482/1994) (Закон (1482/1994) за данъка върху моторните превозни средства) от 29 декември 1994 г., изменен с laki (5/2009) (Закон (5/2009) от 9 януари 2009 г. и с laki (561/2016) (Закон (561/2016) от 29 юни 2016 г. (наричан по-нататък „Законът за данъка върху моторните превозни средства“), по отношение на леките превозни средства (категория M1) трябва да бъде заплатен дължимия на държавата данък върху моторните превозни средства, преди те да бъдат регистрирани в регистъра за автомобили в движение или преди да бъдат пуснати в движение във Финландия.
- 4 Съгласно член 2, параграф 1 от Закона за данъка върху моторните превозни средства за целите на този закон пускане в движение във Финландия означава използване на моторно превозно средство за придвижване на финландска територия, дори когато то не е регистрирано във Финландия.
- 5 Съгласно член 4, параграф 1 от посочения закон подлежи на облагане с данък върху моторните превозни средства лицето, което е вписано в регистъра за автомобили в движение като собственик на съответното моторно превозно средство. Член 4, параграф 5 от същия закон предвижда, че за моторно превозно средство, пуснато в движение без регистрация, този данък се дължи от лицето, пуснало превозното средство в движение, но ако самоличността на това лице не може да бъде установена или ако посоченият данък не може да бъде събран от него, данъчнозадължено лице е собственикът на използваното моторно превозно средство.
- 6 По силата на член 8а от Закона за данъка върху моторните превозни средства, размерът на този данък, дължим за моторно превозно средство, подлежащо на данъчно облагане във Финландия като употребявано, възлиза на най-ниската стойност на остатъчния размер на данъка върху регистрирано във Финландия моторно превозно средство, разглеждано като подобно с оглед на посочените в членове 11с и 11d от този закон обстоятелства.

- 7 Съгласно член 11с, параграф 1 от посочения закон, за да се определи общата стойност на продажбата на дребно на моторно превозно средство във Финландия, се вземат предвид наличните документи относно обстоятелствата, които имат влияние при определянето на стойността на продажбата на дребно на моторното превозно средство на съответния пазар, както и относно стойността на моторното превозно средство и специфичните му характеристики, които имат отражение върху тази стойност, каквито са марката, моделът, видът, начинът на задвижване и оборудването на посоченото моторно превозно средство. Могат да се вземат предвид и възрастта, километражът и състоянието на съответното моторно превозно средство, както и други присъщи за него характеристики.
- 8 Съгласно член 11d от същия закон моторните превозни средства могат да се считат за подобни при сходство на техните марки, модели и оборудване. Ако съпоставяните моторни превозни средства са получили хомологация в различни държави, освен данните, съдържащи се в документите на тези моторни превозни средства, последните трябва да бъдат действително подобни от техническа гледна точка. Наличието на минимални различия обаче не може да е пречка тези моторни превозни средства да се разглеждат като подобни, при положение че с оглед на стойността на съответното моторно превозно средство или с оглед на нуждите на потребителя по отношение на това превозно средство може да се приеме, че посочените различия са незначителни.
- 9 Член 34d, параграф 1 от Закона за данъка върху моторните превозни средства гласи, че данъкът върху моторните превозни средства се възстановява при поискване, ако дадено моторно превозно средство, обложено във Финландия, е окончателно изнесено с намерение да бъде използвано извън територията на Финландия.
- 10 Член 34d, параграф 2 от този закон предвижда, че в тази хипотеза се възстановява данъкът, който би следвало да бъде събран за подобно моторно превозно средство, в случай че към датата на износа на съответното моторно превозно средство извън територията на Финландия то е обложено като употребявано. Така възстановеният по този начин данък не може да надвишава размера на платения данък за моторното превозно средство. Данъкът върху моторните превозни средства не се възстановява, когато се е увеличила стойността на посоченото моторно превозно средство или се е повишил размерът на този данък върху същото моторно превозно средство вследствие на извършено преустройство или на допълнително добавено оборудване след облагането. Посоченият данък не се възстановява за моторно превозно средство, което не е надлежно декларирано като подлежащо на данъчно облагане, или ако подлежащата на възстановяване сума е по-ниска от 500 евро. Същият данък не се възстановява и за моторно превозно средство, когато към датата на износа са изминали десет години или повече след първоначалното му пускане в движение. Възстановяването зависи от изпълнението на условието съответното моторно превозно средство да е в годно за движение, когато бъде преустановено използването му във Финландия и то е било спряно от движение във Финландия.
- 11 Член 34d, параграф 3 от посочения закон предвижда, че възстановяване на данъка върху моторните превозни средства при износ може да бъде поискано от всяко лице, което като собственик на съответното моторно превозно средство го изнесе за използване извън територията на Финландия.
- 12 Член 34d, параграф 4 от същия закон уточнява, че заявлението за възстановяване на този данък при износ се подава до данъчната администрация не по-късно от четиринадесет дни преди износа на съответното моторно превозно средство и че лицето, което иска това

възстановяване, трябва да даде на тази администрация възможност да провери това моторно превозно средство преди износа и да представи необходимите документи, за да докаже, че са изпълнени условията за посоченото възстановяване.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 13 На 20 юли 2015 г. А внася във Финландия от друга държава членка употребявано моторно превозно средство, което е пуснато за първи път в движение на 24 ноември 2004 г.
- 14 С акт за установяване на данъчно задължение от 5 октомври 2015 г. данъчната администрация облага моторното превозно средство с данък върху моторните превозни средства в размер на 4 146,29 евро, който е определен предвид данъчната основа от 16 519,10 евро и се прилага данъчна ставка от 25,10 %.
- 15 На 7 август 2017 г., след като продава автомобила в друга държава членка, А иска от данъчната администрация да му бъде възстановен данъкът върху моторните превозни средства при износ, чийто размер по силата на член 34d, параграф 2 от Закона за данъка върху моторните превозни средства съответства по размер на данъка, който би бил събран от подобен автомобил, ако към датата на износа на съответното моторно превозно средство последното е било обложено като употребявано.
- 16 С акт от 21 август 2017 г. данъчната администрация отхвърля искането за възстановяване с мотива, че по силата на тази разпоредба този данък не се възстановява за моторното превозно средство, когато към датата на износа са изминали десет години или повече след първоначалното му пускане в движение.
- 17 Тъй като подадената от А жалба по административен ред срещу този акт няма успех, като не е уважена и жалбата му до Хелзинки hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки, Финландия), заинтересованото лице подава въззивна жалба пред запитващата юрисдикция, Korkein hallinto-oikeus (Върховен административен съд, Финландия), като иска по-специално възстановяване на данъка върху моторните превозни средства.
- 18 Този съд посочва, че употребяваното моторно превозно средство, внесено от друга държава членка, е регистрирано от А във Финландия и е използвано от последното в продължение на по-малко от три години преди препродажбата на това превозно средство в друга държава членка. Той отбелязва, че към датата на регистрацията на това моторно превозно средство А подлежал на облагане с пълния размер на данъка върху моторните превозни средства и че размерът на този данък не бил пропорционален на действителната продължителност на използването на моторното превозно средство във Финландия, тъй като посоченият данък не подлежал на възстановяване по отношение на моторните превозни средства, които към датата на износа им са на десет или повече години.
- 19 Според запитващата юрисдикция, за да разреши спора, с който е сезирана, тя следва да провери дали ограничението относно възрастта на моторното превозно средство, прилагащо се в случаите на възстановяване на данъка върху моторните превозни средства при износ, противоречи на първичното право на Съюза, поради което на датата на износа на моторното превозно средство на А е следвало да му бъде възстановена частта от остатъчния размер на данък, включен в стойността на посоченото превозно средство.

- 20 В този контекст, първо, следвало да се определи разпоредбата от Договора за функционирането на ЕС, с оглед на която следва да се прецени възможността държава членка да упражни данъчните си правомощия по отношение на вноса и износа на моторни превозни средства, върху които се упражнява неограничено право на собственост. В това отношение тази юрисдикция посочва разпоредбите на част трета, дял II от Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоки и член 110 ДФЕС. Освен това тя иска по същество да се установи дали е възможно да се приеме, че когато внесено моторно превозно средство, върху което се упражнява неограничено право на собственост, се използва на територията на държавата членка по регистрацията в значително по-кратък период, отколкото е продължителността на полезния живот на това превозно средство, то не е предназначено да се използва постоянно основно на територията на тази държава членка.
- 21 Второ, запитващата юрисдикция посочва, че за разлика от моторните превозни средства, взети под наем или използвани при условията на лизинг, не съществува начин, по който по отношение на моторните превозни средства, върху които се упражнява неограничено право на собственост, да може да се провери обективно и отнапред предназначението им или временното им използване. Срокът на използване на моторно превозно средство, върху което се упражнява неограничено право на собственост на територията на държавата членка по регистрацията, можел да се преценява само a posteriori.
- 22 Трето, в случай че разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоки по принцип не допускат национална правна уредба, по силата на която данъкът върху моторните превозни средства, включен в стойността на съответното употребявано превозно средство, не се възстановява, когато то е окончателно изнесено с цел използването му в друга държава членка, този съд иска да се установи дали това ограничение може да бъде обосновано с мотива, че неговата цел е да възпрепятства износа на „стари автомобили“. Този съд добавя, че при приемането на закони (5/2009) и (561/2016) финландският законодател се е позовал на целта за опазване на околната среда и че този данък се събира върху внесените във Финландия употребявани моторни превозни средства, независимо от датата на първоначалната им регистрация в друга държава членка.
- 23 При тези обстоятелства Korkein hallinto-oikeus (Върховен административен съд) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Възможно ли е разпоредбите относно свободното движение на стоки в част трета, дял II от Договора за функционирането на Европейския съюз или член 110 ДФЕС да не допускат законодателството на държава членка, което предвижда, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство включеният в стойността на всеки автомобил данък върху моторните превозни средства по смисъла на [Закона за данъка върху моторните превозни средства 1482/1994] не се възстановява на собственика на този автомобил, когато той го изнася окончателно с цел да го използва постоянно в друга държава членка, и от значение ли е в този контекст обстоятелството дали е налице намерение за постоянно използване на моторното превозно средство основно на територията на държавата членка, която е събрала данъка върху моторното превозно средство, и дали то действително е постоянно използвано по този начин?

- 2) Ако използването, за което е предназначено съответното моторно превозно средство, и действителното му използване са от значение за отговора на първия въпрос, как следва да се докаже непостоянният характер на това използване, при положение че не може предварително да се провери продължителността на използването на дадено моторно превозно средство, върху което се упражнява неограничено право на собственост в съответната държава членка?
- 3) Ако при обстоятелства като разглежданите в главното производство отказът за възстановяване при износ по смисъла на *Autoverolaki* представлява ограничение на свободното движение на стоки, може ли това ограничение да бъде обосновано с целта да се ограничи износът на стари моторни превозни средства, които са често в лошо състояние и замърсяват околната среда? Следва ли ограничението за възстановяването при износ само по отношение на моторни превозни средства на по-малко от десет години да се счита за несъвместимо с правото на Съюза с мотива, че върху внесените употребявани моторни превозни средства все пак се събира данък върху моторните превозни средства, независимо на колко години са те?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 24 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали първичното право на Съюза, и по-специално член 110 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която данък върху моторните превозни средства, включван в стойността на всяко моторно превозно средство, не се възстановява на собственика на автомобил при окончателния му износ с цел използването му в друга държава членка, когато към датата на износа са изминали десет години или повече от първоначалното му пускане в движение, като във връзка с това е от значение не само посоченото моторно превозно средство да е предназначено да бъде постоянно използвано основно на територията на събралата данъка върху моторните превозни средства държавата членка, но и в действителност да е било използвано по този начин.
- 25 В самото начало следва да се припомни, че с няколко изключения, които не са относими за делото в главното производство, данъчното облагане на моторните превозни средства не е хармонизирано на равнището на Съюза. Следователно държавите членки са свободни да упражняват данъчната си компетентност в тази област, при условие че я упражняват при спазване на правото на Съюза (решение от 19 септември 2017 г., Комисия/Ирландия (Регистрационен данък), С-552/15, ЕУ:С:2017:698, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 26 Съгласно постоянната практика на Съда данък върху моторните превозни средства, събиран от държава членка при тяхната регистрация с оглед на пускането им в движение на нейна територия, не представлява нито мито, нито такса с равностоен на мито ефект по смисъла на членове 28 и 30 ДФЕС. Освен това подобен данък не може да се преценява и с оглед на член 34 ДФЕС, който забранява количествените ограничения върху вноса и мерките с равностоен на тези ограничения ефект. Всъщност данък като разглеждания в главното производство представлява вътрешно данъчно облагане и следователно трябва да се разглежда в светлината на член 110 ДФЕС (решения от 7 април 2011 г., *Tatu*, С-402/09, ЕУ:С:2011:219, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика, и от 17 декември 2015 г., *Viamar*, С-402/14, ЕУ:С:2015:830, т. 33). В това отношение е важно да се припомни,

че в решение от 19 септември 2002 г., *Tulliasiamies и Siilin* (C-101/00, EU:C:2002:505), Съдът е разгледал съответствието с първичното право на данъка върху моторните превозни средства, предвиден в Закон (1482/1994) за данъка върху моторните превозни средства, приложим към онзи момент, с оглед на член 95 ЕО, който съответства на член 110 ДФЕС.

- 27 При това положение, както поддържа Европейската комисия, въпросът дали както данъкът върху моторните превозни средства, така и възстановяването на този данък при износ на регистрирано във Финландия моторно превозно средство са в съответствие с първичното право на Съюза, трябва да се преценява единствено въз основа на последната посочена разпоредба.
- 28 Член 110 ДФЕС има за цел да осигури свободното движение на стоки между държавите членки в нормални условия на конкуренция. Той цели отстраняването на всякаква форма на закрила, която може да последва от прилагането на вътрешни данъци, и по-специално на тези, които са дискриминационни по отношение на стоки с произход от други държави членки (решение от 14 април 2015 г., *Manea*, C-76/14, EU:C:2015:216, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 29 За тази цел член 110, първа алинея ДФЕС забранява на всяка държава членка да налага върху стоките на други държави членки вътрешни данъци, които надвишават данъците, с които са обложени пряко или косвено подобните местни стоки. Тази разпоредба има за цел да гарантира неутралитет на вътрешните данъци по отношение на конкуренцията между стоките, които вече са на националния пазар, и внесените стоки (решение от 14 април 2015 г., *Manea*, C-76/14, EU:C:2015:216, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 30 Предвиденият в Закона за данъка върху моторните превозни средства данък върху моторните превозни средства се събира еднократно за всяко моторно превозно средство, предназначено да бъде регистрирано или пуснато в движение във Финландия, независимо дали става въпрос за нови, или за употребявани моторни превозни средства. От данните, с които разполага Съдът, както те са представени в преюдициалното запитване, изглежда, че Законът за данъка върху моторните превозни средства гарантира по принцип, че размерът на този данък, с който се облагат внасяните употребявани моторни превозни средства, съответства на остатъчния размер на данъка, включен в стойността на подобни национални автомобили, като се имат предвид неговите данъчна ставка и данъчна основа.
- 31 В областта на данъчното облагане на внесените употребявани моторни превозни средства член 110 ДФЕС има за цел да гарантира пълна неутралност на вътрешните данъци по отношение на конкуренцията между стоките, които вече се намират на националния пазар, и внесените стоки, и следователно задължава всяка държава членка да избере и организира данъците, с които се облагат моторните превозни средства, така, че чрез това данъчно облагане да не се поставя в по-благоприятно положение продажбата на местните за съответната държава употребявани моторни превозни средства и по този начин да се възпира вносът на подобни употребявани моторни превозни средства (вж. в този смисъл определение от 7 март 2019 г., *Elliniko Dimosio*, C-689/18, непубликувано, EU:C:2019:185, т. 20—22).
- 32 В това отношение следва да се отбележи, че в контекста на член 110 ДФЕС не може да се приеме, че е дискриминационно особеното условие, предвидено в член 34d, параграф 2 от Закона за данъка върху моторните превозни средства, че този данък не се възстановява

при окончателен износ на употребявано моторно превозно средство, когато към датата на износа са изминали десет години или повече, след като то е било пуснато в движение за първи път във Финландия или в друга държава членка.

- 33 Всъщност, както подчертава Комисията, това условие се прилага по отношение на всички моторни превозни средства, които са пуснати в движение за първи път преди повече от десет години, тъй като по този начин се фиксира обективен критерий — годината на първоначалното пускане в движение на съответното моторно превозно средство — въз основа на който се провежда разграничение между случаите, в които е и в които не е предоставено възстановяване на данъка върху моторните превозни средства.
- 34 Следователно в хипотезата, в която разглежданите моторни превозни средства са на повече от десет години, посоченото условие не съдържа разлика в третирането между внесените употребявани моторни превозни средства и местните за съответната държава употребявани автомобили, имайки предвид възможността за продажба на пазара на употребявани автомобили във Финландия, тъй като по никакъв начин не се променя размерът на съответния данък, включен в пазарната стойност на тези два вида моторни превозни средства.
- 35 Освен това от гледна точка на член 110 ДФЕС е без значение обстоятелството, че моторните превозни средства, регистрирани за първи път в друга държава членка, а след това във Финландия, по отношение на които е отказано възстановяване на този данък при окончателния им износ от Финландия в друга държава членка в приложение на ограничението за възстановяване на посочения данък при износ до моторните превозни средства на по-малко от десет години, от статистическа гледна точка са били регистрирани във Финландия за по-кратък период от време, отколкото моторните превозни средства, регистрирани във Финландия от самото начало, при чийто износ в друга държава членка се губи право на възстановяване на същия данък при износ, тъй като се прилага същото ограничение.
- 36 Това е така, защото при упражняване на данъчните си правомощия съответната държава членка може да предвиди да прилага такъв данък върху моторните превозни средства, при който данъчното събитие е регистрацията и пускането в движение на моторно превозно средство, което не е свързано с продължителността на действителното му използване в тази държава членка.
- 37 Също неотнормено с оглед на член 110 ДФЕС е и обстоятелството, че поради отказа за възстановяване при износ на данък върху моторните превозни средства, които са изнасяни окончателно от Финландия за друга държава членка, автомобилът ще бъде обложен с няколко данъка върху моторните превозни средства в различни моменти и в различни държави членки.
- 38 В сегашното си състояние правото на Съюза не съдържа предписание, с което да забранява последиците от двойното данъчно облагане, които възникват при облагането с такива данъци, които се уреждат от автономни национални законодателства, а ако отстраняването на тези последици е желателно в интерес на свободното движение на стоки, то може да се постигне само чрез хармонизация на националните системи (вж. по аналогия решение от 23 април 2002 г., *Nygård*, C-234/99, EU:C:2002:244, т. 38 и цитираната съдебна практика).

- 39 Всяка държава членка може да събира данък върху моторните превозни средства според собствената си преценка, при условие че подобна преценка, както и приетите за нейното прилагане мерки, не възпират продажбата на вносни стоки в полза на продажбата на подобни стоки, налични на националния пазар (вж. в това отношение решение от 7 април 2011 г., Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, т. 53 и 54).
- 40 Следва да се добави, че физическите лица, които желаят да внасят нови или употребявани автомобили във Финландия, разполагат с други възможности, различни от вноса на моторни превозни средства, върху които да упражняват неограничено право на собственост. Освен случаите, попадащи в приложното поле на Директива 83/182/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година за освобождаване от данъчно облагане в Общността при временен внос на някои превозни средства от една държава членка в друга (ОВ L 1983, 105 г., стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 66) те могат, както подчертава финландското правителство, да внесат даден автомобил, за да бъде временно използвано в тази държава по силата на договор за лизинг или за наем, което предполага събирането на данък върху моторните превозни средства, изчислен пропорционално на срока на използване съгласно този договор (вж. в този смисъл определение от 29 септември 2010 г., VAV-Autovermietung, C-91/10, непубликувано, EU:C:2010:558, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 41 Следователно тези лица могат да решат, при пълно познаване на фактическата обстановка, или да внасят във Финландия леки автомобили, върху които да упражняват неограничено право на собственост, което предполага, че тези автомобили ще подлежат на неограничено облагане с данък върху моторните превозни средства, или да внасят автомобили, за да ги използват временно, в който случай ще заплащат този данък в размер, пропорционален на продължителността на използване на превозното средство в тази държава членка.
- 42 Следователно в зависимост от избора на посочените лица се определя данъчният режим, приложим по отношение на внесените автомобили, и както подчертава Комисията, при внос на автомобил, върху който се упражнява неограничено право на собственост, евентуалните намерения на тези лица относно последващото използване на съответното превозно средство, по отношение на което се получава възстановяване на данъка върху моторните превозни средства при износ съгласно разпоредбите на Закона за данъка върху моторните превозни средства, са ирелевантни за целите на предвидената в член 110 ДФЕС преценка на възстановяването на този данък при износ.
- 43 Накрая, за целите на тази преценка е без значение и обстоятелството, изтъкнато от финландското правителство, че в случай на окончателен износ на обложено във Финландия моторно превозно средство с цел неговото използване извън тази държава членка размерът на възстановявания данък съответства, съгласно член 34, параграф 2 от Закона за данъка върху моторните превозни средства, на размера на данъка, събиран върху подобно превозно средство, ако то бъде обложено като употребявано към момента на неговия износ.
- 44 Това е така, защото възстановяването на данъка не засяга пазара на употребявани моторни превозни средства във Финландия, но може да е свързано, независимо от факта, че размерът на възстановения данък не надвишава остатъчната стойност на данъка, платен при регистрацията във Финландия, с определени последици за пазара на употребявани моторни превозни средства в държавата членка износител, доколкото поради това се намалява стойността на внесеното във Финландия употребявано превозно средство.

- 45 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че първичното право на Съюза, и по-специално член 110 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която данък върху моторните превозни средства, включван в стойността на всяко моторно превозно средство, не се възстановява на собственика на автомобил при окончателния му износ с цел използването му в друга държава членка, когато към датата на износа са изминали десет години или повече от първоначалното пускане в движение на посоченото моторно превозно средство. В това отношение е без значение обстоятелството, че това моторно превозно средство е било предназначено да бъде постоянно използвано основно на територията на държавата членка, която е събрала данъка върху моторните превозни средства, и че това превозно средство фактически е било използвано също по този начин.

По втория и третия въпрос

- 46 Предвид отговора на първия въпрос не следва да се дава отговор на втория и третия въпрос.

По съдебните разноски

- 47 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Първичното право на Съюза, и по-специално член 110 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която данък върху моторните превозни средства, включван в стойността на всяко моторно превозно средство, не се възстановява на собственика на автомобил при окончателния му износ с цел използването му в друга държава членка, когато към датата на износа са изминали десет години или повече от първоначалното пускане в движение на посоченото моторно превозно средство. В това отношение е без значение обстоятелството, че това моторно превозно средство е било предназначено да бъде постоянно използвано основно на територията на държавата членка, която е събрала данъка върху моторните превозни средства, и че това превозно средство фактически е било използвано също по този начин.

Подписи